

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Aarskontingentet er 2 Kr., som i Februar 1909 sendes til Bredgade 34, hvortil nye Subskribenter bedes indsende deres Bestilling af Bladet.

Fru Louise Nørlund

har været forud for sin Tid. I 1893 finder vi, at det internationale Kvinderaad har indvarslet Delegerede fra 30 Lande til Kongressen i Chicago, hvilke fik den Opgave at danne Forgøreninger i alle Lande under Navn af »Nationalraad«. Oftest fik disse Delegerede i deres Hjemland Svaret: »Vi vil gerne virke for almennyttige Kvindeinteresser, men med Kvindestemmeret vil vi intet have at skaffe.«

Naar vi seer hen til Fru Nørlunds Arbejde, finder vi hende fra første Begyndelse af at have fuld Forstaaelse for, at Kvinders Valgret var det Centrum, gennem hvilket alle andre Goder for Kvinderne udelukkende kunde naaes paa betryggende Maade. Alt i 1887—88 virkede hun som Agitator for Kvinders Valgret ved at afholde mangfoldige Foredrag baade i København og ude paa Landet. Hun var Taler ved den nordiske Kvindekongress i 1888.

I 1889 stiftede Fru Nørlund sammen med Fru Luplau »Kvindevalgretsforeningen« der lige saavel havde politisk som kommunal Valgret paa sit Program, og hun var Taler ved det første store politiske Møde i Larsens Lokale 1890. Ud fra denne Forening blev der paa hendes Initiativ i det følgende Valgaar foranstaltet Interpellationer stillede til Valgkandidaterne om deres Stilling til Spørgsmaalet: *Kvinders Valgret*. Forundringen over disse kvindelige Interpellanter, der krævede Regnskab for Valgkandidatens Stilling til Kvindesagen, var stor. I Odense nægtede da ogsaa Bestyrelsen at give Frk. Schmidt Ordet, da hun vilde interpellere. Herover indgav man Klage ved Valgbrevenes Prøvelse i Rigsdagen, og Borgmesteren blev — saavidt os er bekendt — belært om, at man ikke kunde nægte Kvinderne Adgang til Valgtribunerne. Skøndt Agitationen paa den Tid var ret hidsig, iagttog man altid at holde sig baade indenfor Lovens Bud som ogsaa at følge den vedtagne parlamentariske Orden ved Møderne.

Først i 90'erne blev der af »de samlede Kvindeforeninger« — hvilket Forbund Fru Nørlund var Medstifter af — holdt en Række

store Agitationsmøder, ved hvilke Fru Nørlund talte for og om Kvinders Valgret, med den overbevisende Evne, der er hende ejendommelig.

Tiden gled hen imod Aarhundredets Slutning, og det kunde ikke andet end med Sorg konstateres, at d'Hrr. Rigsdagsmænd, der paa Valgtribunerne havde svaret Kvinderne imødekomende, ikke just tog et virkende Arbejde op inde i Rigsdagen, der kunde føre til Maalet.

Fru Louise Nørlund.

Saaledes forberedt samlede Fru Nørlund med Lethed de omtalte Kvindeforeninger i »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« i 1898. Maalet herfor var netop et fælleds Arbejde for at faa Regering og Rigsdag til at see, at der hurtigt maatte tages fat inde i Rigsdagen for at faa Kvinders Valgret gennemført.

Da vi Kvinder nu staar foran den Udøvelse af den praktiske Valgret, vi saa længe har attraaet, og som vi veed, at Fru Nørlund har kæmpet for lige siden 1887, maa

vi alle sende hende vor Tak for, at hun saa tidligt havde det klare Blik for Kærnen i Kvindesagen samt for hendes ihærdige Arbejde for at aabne baade Kvindernes og Lovgavernes Øjne for, at det for os Kvinder ene fornødne var: »Lighed for Loven med Mænd«. Fru Nørlund har paa vor Opfordring givet os en Oversigt over Rækken af de Petitioner, der fra »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« er indgivne til Rigsdagen, som her ved følger.

Petitioner

indleverede til Rigsdagen af
Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund.
Samlede af Fru Louise Nørlund.

Den 3die December 1898 stiftedes »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund«. Samme Maaned udgav Forbundet 2 Petitioner til Regering og Rigsdag, hvori man anmodede om, at de 2 i Tingene forelagte Lovforslag, der indeholdt Bestemmelser om Kvinders kommunale Valgret, snarest maatte blive Lov.

Da Rigsdagen endnu ikke i Januar 1900 var færdig med Betænkningerne over for ovennævnte Forslag, udsendte Forbundet i Februar 1900 en saalydende Petition:

»Til den høje Regering og Rigsdag!

Det synes at fremgaa af Forhandlingerne i Rigsdagen om »Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden København« (det ene af de ovennævnte Forslag), at der vil opstaa Uenighed mellem de to Ting, og at denne vel kunde hindre Lovens Vedtagelse i en nær Fremtid; *men da Uenigheden* ikke angaar Spørgsmaalet om Kvinders Valgret, hvorom alle Partier i Principet synes at være enige, opfordre vi undertegnede Kvindeforeninger den højtærede Indenrigsminister (»det høje Folketing« stod der paa den anden Petition) til allerede i nuværende Rigsdagssamling at indbringe et Lovforslag indeholdende Bestemmelser om Kvinders kommunale Valgret og Valgbarhed for hele Landet.

Vi tillade os hoslagt at vedlægge et Udcast til Kvinders kommunale Valgret og Valgbarhed for herigennem at tilkendegive den højtærede Minister, hvilke Krav vi Repræsentanter for nedenstaaende Kvindeforeninger mener, der billigtvis bør tages Hensyn til.

§ 1.

Valgret til de kommunale Raad tilkommer enhver Kvinde, gift eller ugift, som i øvrigt